

N:o 5.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 4 Mars 1881.

— — — — Andra Kammaren den 4 — —

Riksdagens skrifvelse till Fullmäktige i Riksgäldskontoret, angående Riksgäldskontorets förvaltning under den tid, som förflutit sedan början af 1880 års riksdag.

(Stats-Utskottets Utlåtande N:o 4.)

Efter erhållen del af Riksdagens sistlidna år församlade revisorers berättelse om den samma år verkställda granskning af Riksgäldskontorets tillstånd och förvaltning, har Riksdagen tagit under öfvervägande hvad revisorerne uti denna berättelse i ett eller annat hänseende erinrat och föreslagit; och har Riksdagen i nedannämnda ämnen fattat följande beslut:

1:o) *Angående den riksdagsmän och statsrevisorers tillkommande resekostnadsersättning.*

Med anförande af de utaf Riksdagen år 1867 och 1868 fattade beslut i afseende å den ledamot af Riksdagens Andra Kammare tillkommande resekostnadsersättning hafva Riksdagens senast församlade revisorer å sid. 71 och 72 af sin berättelse om granskningen af Riksgäldskontorets tillstånd och förvaltning, efter åberopande af tvenne under år 1880 af Fullmäktige i Riksgäldskontoret fattade, i berättelsen närmare omförmälda beslut i fråga om rätta beräkningen af den riksdagsman eller statsrevisor tillkommande resekostnadsersättning, förmält sig anse af vigt, att beräkningen af ifrågavarande resekostnad, då resan skedde på enskild jernväg, närmare bestämdes.

Riksdagen delar den åsigt om rätta tolkningen af ifrågavarande bestämmelser, som ligger till grund för Fullmäktiges berörda beslut. Vid resa å statsbana, der den gällande allmänna tariffen angifver proportionen mellan afgift å första och å andra klass, låter det sig lättligen göra och är med 1868 års Riksdags beslut öfverensstämmande att medgifva beräkning af afgift efter första klass, äfven om, af en eller annan anledning, dylik klass ej på den ifrågavarande bansträckningen för tillfället begagnas. För enskild jernbana åter saknas hållbar rättsgrund, enligt hvilken proportionen mellan en å banan verkligen begagnad klass och en derstädes icke befintlig skulle kunna beräknas. Då sålunda en bestämmelse om dylik proportion för resa å enskild jernväg ej utan godtycklighet skulle kunna meddelas och så mycket mindre synes vara behöflig, som första klass verkligen förefinnes vid de flesta enskilda jernvägar i landet, har Riksdagen funnit revisorerne ifrågavarande framställning ej till någon Riksdagens åtgärd föranleda.

2:o) *Angående statens fordran hos the Gellivara Company limited för lyftade medel af anslaget till rensnings- och kanaliseringsarbeten i Lule elf.*

Af det anslag å 852,000 kronor, som Rikets Ständer vid 1862—1863 års riksdag beviljade för rensnings- och kanaliseringsarbeten i Lule elf, blefvo under år 1865 till bolaget the Gellivara Company limited, som enligt Kongl. Maj:ts den 11 Oktober 1864 dertill lemnade tillstånd förbundet sig att utföra sagde arbete, utbetalda 500,000 kronor. Sedan nämnde bolag icke långt derefter afträdt sin egendom till sina borgensnärer samt efter det Fullmäktige i Riksgäldskontoret i sin till statsrevisorerna afgifna berättelse upplyst att, sedan konkursen numera afslutats, den enda utdelning, af 5 procent, som tillkommit oprioriterade fordringsägare, blifvit till Riksgäldskontoret för dess fordran erlagd med 25,000 kronor, har Riksdagen beslutat att, på sätt revisorerne hemställt, återstoden 475,000 kronor af Riksgäldskontorets fordran för det till återbetalning förfallna anslagsbelopp för rensnings- och kanaliseringsarbeten i Lule elf må ur Riksgäldskontorets räkenskaper afskrifvas.

3:o) *Angående ansvarsfrihet för Riksgäldskontorets styrelse.*

Då Riksdagen funnit Fullmäktige hafva med nit och omsorg uppfyllt sitt viktiga och ansvarsfulla kall, har Riksdagen tillerkänt Fullmäktige full ansvarsfrihet för alla beslut och åtgärder, som finnas antecknade uti deras protokoll från den 21 Januari 1880 till och med den 22 Januari 1881.

Stockholm den 4 Mars 1881.